

//Huom!// Olen kieltämättä vielä aloittelija, tekstini ei ole sillä pätevällä tasolla kuin pitäisi, mutta olen kuitenkin saanut sentään jotain aikaan, jonka ainakin luulisi ymmärtävän. Kielioppivirheitä on, mutta yritän jatkuvasti panostaa, ettei ne toistuisi. Joten jos ja kun huomaatte virheen, voisitteko ilmoittaa joko lyhyesti tai pitemmän kritiikin yhteydessä? Älkää kuitenkaan äriskö ihan kurkku suorana, saattaisi vain johtaa siihen, että tärisisin viikon sikiöasennossa siitä, mitä meninkään tekemään. Kyseinen otsikko viittaa parhaillaan työn alla olevaan kirjaan, jota raapustan nauraen välillä omalle amatöörimäisyydelleni. Joten älkää odottako liikoja. Aloitin noin kuukausi sitten ja äidinkieleni taisi olla peruskoulussa 5, jos sillä mennään. // **ALKUSANAT**

Vaikka kuinka ja alati sen kiistäisi, ei ikinä voi kääntää sitä elämän puolta, että aina joissain päin tulee vastaan jonkin sorttinen ongelma, olkoon se pienen pieni tai suuren suuri. Sen käsite vaihtelee ja sen voi tuomita monelta näkökohdalta. Itseasiassa, kohtaamme joka hetki jonkinlaisia elämiseen liittyviä esteitä, joita voisi kutsua ongelmiksi, joskin niihin on päivänselvä ratkaisu. Varsinaisista ongelmista puhuttaessa, viitataan sekä suurempiin esteisiin että vaikeampiin ratkaisuihin, jotka eivät olekaan niin päivänselviä: otetaan esimerkiksi nyt vaikka yli korkean velan takaisin maksaminen tai jokin vakavampi sairaus. Näiden ratkomiseen tarvitaan enemmän: ongelman ratkojan, alan osaajan; joko sinä itse tai jokin ulkopuolinen. Mikäli näitä ei löydy, elämän taival saattaa loppua jopa pahemmissa tapauksessa siihen, jäädä kesken. Ennen tai myöhemmin vastaan tulee kuitenkin ongelma tai ongelmia, jotka ovat ominaispiirteiltään sellaisia, sen laatuksia, että edes kaikista välkyin ja kätevä kätisin ei voi niihin vaikuttaa. On vain odotettava ja toivottava, että jos aika mahdollisesti näyttäisi edes jonkinlaisen vihjeen, paremman puolen, mistä aloittaa ratkaisemaan, tai että ratkaisu tulisi itsestään ja sillä paremmalla tavalla. Mutta jos näin ei käy, ratkaisu on se huonompi, ja tapahtuu huonommalla tavalla: asia muuttuu ei toivotuksi, ja siihen ei voikaan auttaa. Silloin kohtalo on tämän voiman takana, eikä se tiedustele kumpi ratkaisusta olisi parempi. Jos asiasta ei pysty päättämään kukaan muu, voin taata että sen se kyllä osaa. Ikuinen Aikakausi keskittyy juuri siihen tunteeseen ja tilanteeseen, johon ratkaisua ei tahdo löytyä keinolla eikä toisella. Se on kivulias, ja ennen kaikkea uuvuttava. Se tuntuu ikuisuudelta, varsinkin kun puhutaan vuosi kymmenien pituisesta ajan jaksosta, jolle on mahdotonta arvata milloin ja miten siihen loppu koituu. Usea uskookin, että siihen ei ole ratkaisua, se olisi se huonompi laatuisempi, ja se on jo kohtalon kynsissä. Heidän osalta toivo on jo kuollut ja he elävät joka päivä tulevan pelossa. Ja vaikka toisin ajattelijoita on, he kätkevät sisimpäänsä tunteen että mahdollisuus ratkaisuun on erittäin epätoidennäköinen jos ei mahdoton. Mutta olkoon usko kenellä tai kuinka tahansa, jokainen joutuu elämään jokaista päivää kuin viimeistä, kiireessä ja hätiköiden, sillä oletettua aikaa ei ole tuhlettavaksi asti...